

Autorem této knihy je bývalý speleolog a amatérský nedostudovaný archeolog, působící dlouhodobě jako poustevník v Moravském krasu jih a střed, nově vysvěcený duchovním Mistrem Višvaguruem paramhansem svámím Mahéšvaránandou z Indie v roce 2021 na mnicha jógy a hinduismu. Je znám hrstce hledajících pod jménem svámí Gyaneshwarpuri (1968), což se překládá jako „Ten který poznal“. Na Býčí skálu několikrát zavítal, poprvé v roce 1986 v osmnácti letech svého života... Tato kniha je věnována nikoli speleologickému rozměru této 2. nejdelší jeskyně v České republice, nýbrž unikátnímu archeologickému

objevu učiněnému hned ve vstupní partii tohoto jeskynního systému, v tzv. Předsíni MUDr. Jindřichem Wankelem, otcem moravské archeologie roku 1872. Ten zde učinil objev rozsáhlého pohřebiště z halštatu, doby železné, které interpretoval jako velkolepý strašný a hrůzný pohřeb panovníka, kterého do záhrobí doprovázely velice četné lidské objekty. Autor knihy, který je mystik a zkušený jogín se k tomuto mimořádnému objevu zde vyjadřuje na základě zvláštních meditačních, empatických a senzibilských schopností svého vědomí a duše na bázi pokročilé vnitřní jógy, psychotroniky a parapsychologie. Nehodnotí tedy na tomto místě Wankelův objev z poněkud úzkoprsého pohledu dnešní skeptické materialistické vědy, která je založena hlavně na intelektu, a méně již na pravé intuici. V současné době archeolog Martin Golec razí zcela novou myšlenku, již se odlišuje od Wankela a mnoha dalších znalců a odborníků, že se totiž ve skutečnosti jednalo o dlouhodobě fungující pohřebiště elit halštatské společnosti a hlavní dlouhodobě existující podzemní svatyni celé této pravěké krajiny. Jedná se sice o velice líbivou, a proto nekriticky přijímanou oblíbenou hypotézu, ale přesto s tímto názorem autor knihy však nesouhlasí. Hrůzný charakter nálezů v Předsíni totiž vylučuje, že by se mohlo jednat o svaté místo, tedy svatyni v pravém smyslu slova, dokonce ani v duchu tehdejší doby. Bylo objeveno asi čtyřicet zneuctěných a zohavených koster. Spíše by bylo vhodné proto hovořit o magickém a okultním zádušním prostoru. Autor se v této knize zastává plné rehabilitace vědeckého odkazu MUDr. Jindřicha Wankela. Nesmíme zapomínat, že Wankel jako jediný z nás znal nálezovou situaci a uměl ji jistě posoudit, na což bychom neměli zapomínat, dříve než jeho interpretace šmahem odsoudíte do říše bájí a pověstí na bázi jeho obrazutovnosti a fantazie. Dle názoru autora této knihy se ve Wankelově případě nemuselo vůbec jednat jen o romantické názory a představy, nýbrž snad dokonce o vizionářství, neboť Wankel mohl být pro svou milující pozitivní povahu opravdu otevřený na úrovni srdce - anaháta čakry - tedy již na bázi kontaktu s objektivně vyšším stavem vědomí, které je všudypřítomné, vševědoucí a věčné, což je naše Nejvyšší Já, neboli Nadjá, jak s jistotou ví jóga svámího Gyaneshwarpuri.

ACTA SPELEOHISTORICA 12/2027

Svámí Gyaneshwarpuri

Jeskyně Zlého ducha tajemná Býčí skála

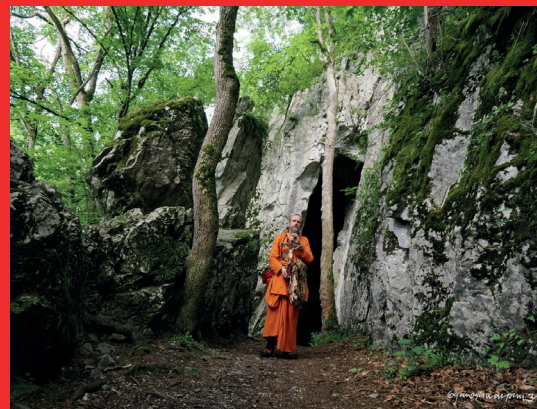
Z pohledu duchovnosti,
mystiky a astrálního vědomí

Docent Martin Oliva z Ústavu Anthropos Moravského zemského muzea v Brně jemuž věnuji tuto svou knihu (2024).

Doc. Martin Golec ve vlaku na Býčí skálu, v době kdy byl jenom Mgr (2009).

Sváмі Gyaneshwarpuri uctívá jako poustevník křesťanskou poustevnu a svatyni jeskyni Kostelík u Býčí skály. Přináší sem kříže, památníčky i vlastní modlitby (2024).

Doc. Martin Oliva a sváмі Gyaneshwarpuri, dva staří přátelé, u kašny Párnas na Zelném rynku v Brně (2024).